

stavy, §§ 1 až 36, 39, § 42, odst. 1, písm. e), druhá část (po středníku) odstavce 2 a § 43, odst. 1, písm. d) zák. čl. XXXIII/1881, o umořování a promlčení cenných papírů, jež jsou předmětem veřejného obchodu, §§ 749 až 754 býv. uh. civilního řádu soudního, § 5, odst. 1 zák. čl. LIV/1912, jímž se uvádí zák. čl. I/1911 o civilním řádu soudním, a ustanovení § 1 nařízení ministra republiky Československé pro správu Slovenska ze dne 19. června 1919, č. 107/1919 Úředních Novin, o příslušnosti soudů v jistých případech, pokud se vztahují na umořování listin upravené tímto zákonem.

§ 27.

(1) Ustanovení tohoto zákona platí i pro umořovací řízení zahájená přede dnem, kdy tento zákon nabude účinnosti, pokud o nich předepsaný edikt vyzývací ještě není uveřejněn. Ustanovení třetí věty § 11, odst. 3 o skončení ohlašovací lhůty platí i tehdy, když edikt vyzývací byl již uveřejněn.

(2) Jde-li o umoření kuponů, zastaví se, pokud ohlašovací lhůta ještě neuplynula, dnem, kdy tento zákon nabude účinnosti, řízení před tímto dnem o nich zahájené i tehdy, když byl předepsaný edikt vyzývací již uveřejněn.

§ 28.

Tento zákon nabývá účinnosti prvního dne třetího měsíce následujícího po měsíci vyhlášení.

§ 29.

Tento zákon provedou ministři spravedlnosti, financí a vnitra.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Dérer v. r.

Dr. Trapl v. r.

Dr. Černý v. r.

251.

**Zákon ze dne 11. prosince 1934,
kterým se mění a doplňují některá ustanovení
zákonů o občanském řízení soudním, o řízení
exekučním a o řízení nesporném.**

Národní shromáždění republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Zákon ze dne 1. srpna 1895, č. 113 ř. z., o soudním řízení v občanských právních vě-

cech (civilní řád soudní), se mění a doplňuje takto:

1. § 448 zní:

„Jestliže peněžitá částka žádaná v žalobě nebo hodnota předmětu sporu (§§ 54 až 59 j. n.) nepřesahuje 500 Kč anebo jestliže žalobce prohlásí, že místo předmětu žádaného v žalobě chce přijmouti peněžitou částku nepřevyšující 500 Kč (věci nepatrné), platí zvláštní ustanovení uvedená v následujících §§ 450 až 453.“

2. § 502, odst. 3 zní:

„(3) Proti potvrzujícímu rozsudku odvolacího soudu není přípustné dovolání, nepřevyšuje-li předmět sporu, o němž by měl dovolací soud rozhodnouti, na peněžích nebo peněžité hodnotě 7.000 Kč, nebo jde-li o výměru výživného ze zákona, leč by odvolací soud v rozsudku prohlásil dovolání za přípustné, protože jde o rozhodnutí zásadního významu.“

3. K § 510 se dodává tento třetí odstavec:

„(3) Nevyhoví-li dovolací soud dovolacímu návrhu a shledá-li, že důvody rozsudku odvolacího soudu neodporují zákonu, může se omeziti v důvodech svého rozhodnutí na prohlášení, že neshledal zákonného důvodu, aby rozsudek odvolacího soudu byl změněn nebo zrušen.“

4. § 527, odst. 2 zní:

„(2) Jestliže by usnesení v odpor vzaté bylo v druhé stolici zrušeno a soudu první stolice bylo uloženo, aby doplně řízení učinil rozhodnutí nové, může rozhodnutí rekursního soudu toliko tenkrát býti vzato v odpor, když jest v něm ustanoveno, že má býti příkaz udělený první stolici vykonán teprve, až by usnesení nabylo právní moci.“

5. § 528, odst. 1 zní:

„(1) Rekursy proti rozhodnutím soudu druhé stolice, kterými bylo potvrzeno v odpor vzaté usnesení prvního soudu; rekursy proti rozhodnutím soudu druhé stolice v otázce útrat nebo znalečného; rekursy proti rozhodnutím soudu druhé stolice v otázce příslušnosti; rovněž i rekursy proti rozhodnutím soudu druhé stolice ve sporech o rušení držby (§ 49, č. 4 j. n.) nejsou přípustné. Nepřípustné rekursy proti rozhodnutím soudu druhé stolice buďtež odmítnuty soudem první stolice.“

Čl. II.

Zákon ze dne 27. května 1896, č. 79 ř. z. (exekuční řád), se mění a doplňuje takto:

1. § 66 zní:

„Samostatného opravného prostředku není proti usnesením, kterými roky byly položeny nebo odročeny nebo kterými bylo nařízeno slyšení stran neb osob v exekučním řízení zúčastněných, jakož i proti příkazům, které jsou dány výkonným orgánům, aby byly provedeny jednotlivé exekuční úkony. V těchto případech rozhoduje soud druhé stolice o odloženém rekursu s konečnou platností.“

2. K § 402 se dodává tento druhý odstavec:

„(2) Proti rozhodnutím soudů druhé stolice není dalších opravných prostředků.“

Čl. III.

První věta § 521 zák. čl. I/1911 (občanského soudního řádu) ve znění čl. VII, č. 2, písm. e) zákona ze dne 1. dubna 1921, č. 161 Sb. z. a n., a čl. IV zákona ze dne 8. června 1923, č. 123 Sb. z. a n., se mění a bude zníti:

„Není-li hodnota sporného předmětu, o němž rozhodoval odvolací soud, vyšší než 7000 Kč, není z potvrzujícího rozsudku odvolacího soudu přípustno dovolání, leč by odvolací soud v rozsudku prohlásil dovolání za přípustné, protože jde o rozhodnutí zásadního významu.“

Čl. IV.

(1) Změny cenové hranice podle čl. I, č. 1 a 2 a čl. III neplatí pro spory u pracovních soudů, u zvláštních oddělení okresních soudů pro pracovní spory a u okresních soudů, které jednájí na místo pracovních soudů (§ 42 zákona o pracovních soudech ze dne 4. července 1931, č. 131 Sb. z. a n.).

(2) O zastupování v těchto sporech u okresních soudů platí ustanovení zákona č. 131/1931 Sb. z. a n., rovněž o řízení až na ustanovení o přisedicích. Rozsudek budiž označen jako vydaný v řízení podle zákona o pracovních soudech. O odvolání proti rozsudkům okresních soudů v pracovních sporech o hodnoty vyšší než 300 Kč rozhoduje odvolací soud podle předpisů § 33 zák. č. 131/1931 Sb. z. a n. v senátě složeném podle § 32 téhož zákona.

Čl. V.

Zákon ze dne 19. června 1931, č. 100 Sb. z. a n., o základních ustanoveních soudního řízení nesporného, se doplňuje takto:

1. Ve smyslu § 46, odst. 2 jest nezákonné takové opatření nebo usnesení, které se přiči jasnému a nepochybnému znění nebo smyslu

zákona, jehož bylo nebo mělo býti na případ užito.

2. Proti rozhodnutím soudu druhé stolice o výši výživného ze zákona a o úpravě styků rodičů s dětmi není dalšího opravného prostředku.

Čl. VI.

Ustanovení čl. I, č. 2 a 5, čl. II, čl. III a čl. V, č. 2 neplatí, stalo-li se rozhodnutí soudu druhé stolice podle svého data do dne účinnosti tohoto zákona. Ustanovení čl. IV, odst. 2 neplatí, byl-li spor zahájen před účinností tohoto zákona.

Čl. VII.

Zákon tento nabývá účinnosti prvním dnem měsíce následujícího po vyhlášení a pozbuje jí koncem roku 1936; provede jej ministr spravedlnosti.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Dérer v. r.

252.

Vládní nařízení

ze dne 14. prosince 1934,

jímž se mění vládní nařízení ze dne 4. července 1934, č. 179 Sb. z. a n., kterým se zřizuje Ex-
portní ústav.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., kterým se mění zákony o mimořádné moci nařizovací ze dne 9. června 1933, č. 95 Sb. z. a n., a ze dne 15. listopadu 1933, č. 206 Sb. z. a n.:

Čl. I.

§ 2 vl. nař. č. 179/1934 Sb. z. a n. se mění takto:

1. V odstavci 1 nahrazují se slova: „dvou náměstků“ slovy: „tří náměstků“ a za slova: „veřejných prací“, k nimž se připojuje čárka, vsunuje se slovo: „železnic“.

2. Odstavec 2 bude zníti: „V čele Ústavu jest předseda, jenž jest jmenován vládou po návrhu ministra průmyslu, obchodu a živností, podaném v dohodě s ministry zemědělství a zahraničních věcí; vláda jmenuje tři náměstků předsedovy, z nichž po jednom navrhuje: ministr zemědělství v dohodě s mini-